

فریب کاری و نفاق استکبار

یکی از خصوصیات استکبار فریبگری و رفتار منافقانه است؛ [در] همین حمله‌ی اتمی به ژاپن، [وقتی] آمریکایی‌ها عذرخواهی می‌کنند، به این صورت می‌گویند که اگرچه با این دو بمبی که ما به این دو شهر پرتاب کردیم، ده‌ها هزار در وهله‌ی اول، [یا] شاید صدها هزار کشته شدند، [اما این کار] هزینه‌ی تمام کردن جنگ جهانی دوم بود؛ اگر ما آمریکایی‌ها این بمب‌ها را نمی‌انداختیم، جنگ ادامه پیدا می‌کرد؛ حالا اگر دو بیست هزار [انسان] کشته شدند، آنوقت دومیلیون کشته می‌شدند؛ بنابراین ما خدمت کردیم که این بمب‌ها را انداختیم! این یکی از آن حرفهای فریبگرانه و منافقانه و از دروغ‌های عجیب و غریبی است که جز از دستگاه‌های استکباری بر نمی‌آید. این بمب‌ها در تابستان ۱۹۴۵ میلادی بر روی این دو شهر افتاد و منفجر شد و این جنایت اتفاق افتاد؛ در حالی که چهار ماه قبل از آن - یعنی در اول بهار ۱۹۴۵ - هیتلر که رکن اصلی جنگ بود خودکشی کرده بود؛ دو روز قبل از او هم موسولینی - رئیس جمهور ایتالیا - که او هم رکن دوم جنگ بود دستگیر شده بود و جنگ عملاً خاتمه پیدا کرده بود؛ ژاپن هم که پای سوم جنگ بود، از دو ماه قبل اعلام کرده بود که آماده‌ی تسلیم است؛ جنگی وجود نداشت اما این بمب‌ها منفجر شد. چرا؟ چون این بمب‌ها ساخته شده بود، باید یک جایی آزمایش می‌شد؛ سلاحی ساخته بودند، باید آن را آزمایش می‌کردند. کجا آزمایش کنند؟ بهترین فرصت، این بود که به بهانه‌ی جنگ این بمب‌ها را ببرند روی سر مردم بی‌گناه هیروشیما و ناکازاکی بیندازند تا معلوم بشود که آیا درست عمل می‌کند یا نه!